

אורנה פורת

אורנה פורת נולדה בשנת 1924 בשם אירנה קליין, בעיר קלן שבגרמניה, למשפחה גרמנית נוצרית. לאחר שסיימה בהצטיינות את לימודיה התיכוניים, למדה משחק בבית הספר לתיאטרון בקלן, ובשנת 1942 התקבלה כשחקנית התיאטרון בשלזוויג. באותה שנה, עוד בזמן השלטון הנאצי, התוודעה לראשונה לשואת יהודי אירופה, ובליבה גמלה ההחלטה שלא להישאר בגרמניה. עם תום מלחמת העולם השנייה, כאשר ביקשה להגר לרוסיה, נחקרה על ידי המודיעין הצבאי הבריטי. הקצין אשר חקר אותה, יוזף (יוסף) פרוטר, היה חייל הבריגדה היהודית, דובר גרמנית ויליד העיר קלן. השניים התאהבו, ואורנה (אירנה דאז) החליטה לקשור את גורלה בגורל העם היהודי בארצו, ולעלות עם יוסף לארץ ישראל.

עם עלייתם ארצה, בשנת 1947, עברה פורת תהליך גיור. זמן קצר לאחר עלייתה היא הצטרפה לתיאטרון הקאמרי, ועד מהרה הפכה לשחקנית תיאטרון ידועה. לאורך השנים הופיעה פורת גם בתיאטרון הבימה, תיאטרון בית ליסין, תיאטרון באר שבע ובתיאטראות בחו"ל.

במשך השנים הפכה פורת לאחת משחקניות התיאטרון הבכירות בישראל. היא גילמה תפקידים ראשיים במספר רב של הצגות, בהן: "ז'אן דארק", "מרי סטיוארט", "הלילה השניים-עשר", "ביקור הגברת הזקנה", "קוריולאנוס", "הנהג של מיס דייזי", "אחרון ימיה", "מים גנובים" ועוד.

במקביל לקריירת המשחק שלה, פורת הקימה וניהלה את התיאטרון לילדים שליד התיאטרון "הקאמרי" אשר פעל בין השנים 1965–1970, ומאחר והאמינה כי לילדים מגיע "כמו למבוגרים אבל יותר טוב", הקימה את תיאטרון הילדים והנוער, הקרוי על שמה, וכיום היא מכהנת כנשיאת הכבוד שלו. פורת אף נמנית עם מייסדי ארגון אסיטז' העולמי (האיגוד הבינלאומי לתיאטרון לילדים ולנוער), וכפעילה בארגון, הקימה את הסניף שלו בישראל.

לאורך הקריירה המרשימה והמופלאה שלה, זכתה פורת בפרסים, ציונים לשבח ואותות לרוב. בין היתר, זכתה בשלושה פרסי 'כינור דוד' המוענקים ליוצרים בולטים בישראל, בפרס רמח"ל לאמנות הבמה ע"ש משה חיים לוצאטו, בפרס אמ"ת, באות הוקרה מיוחד במסגרת פרס הבמה לילדים ונוער, באות אשת המופת מטעם אוניברסיטת חיפה, ובשלושה תארי ד"ר לשם כבוד. בשנת 1978 זכתה אורנה פורת בפרס ישראל לתיאטרון.

אוניברסיטת חיפה

סנאט אוניברסיטת חיפה בתוקף סמכויותיו המוענקות לו
על-ידי חוקת האוניברסיטה ובהתאם להמלצות הנשיא והוועד המנהל

מעניק בזאת

לאורנה פורת

את התואר

דוקטור לפילוסופיה לשם כבוד

בהוקרה על תרומתה המשמעותית לעיצוב התרבות הישראלית, בזכות כישרון נדיר וייחודי לצד יצירתיות בלתי פוסקת; על היותה אחת מאבני היסוד של התיאטרון בישראל במשך למעלה משבעה עשורים; על החזון והאומץ בפריצת גבולות התיאטרון והנגשתו לעולם הילדים והנוער; על התרומה לחינוך בני נוער ולטיפוח דמיון, מעוף, סובלנות ויצירתיות; ועל היותה הוכחה חיה ליכולתו של האדם להשתחרר מנוף ילדותו ולנסוק בעקבות האמונה והמוסר האוניברסאליים.

ניתן בט"ו בסיון תשע"ה, 2 ביוני 2015

חיפה, ישראל

פרופ' דוד פרג'
רקטור

עמוס שפירא
נשיא

עמי אילון
יו"ר הוועד המנהל